

ANNEX ADJUNT**Preàmbul**

El Model UdG XXI té com a finalitat definir un model educatiu propi que singularitzi la Universitat de Girona i doni resposta als nous reptes i canvis socials que es preveuen en l'aprenentatge a la nostra societat en les properes dècades. La necessitat d'un nou model educatiu ja es recull en el mandat del Pla Estratègic UdG 2030: La suma d'intel·ligències, on es posa de manifest que la UdG ha de cercar una estratègia pròpia que orienti el model docent així com una part de la recerca i la mateixa estructura universitària en una direcció conseqüent amb el nou context. Una de les seves línies estratègiques és la d'oferir un aprenentatge integral i de valor per a l'estudiantat.

El Model UdG XXI és una proposta de gran abast que suposa una transformació important de la universitat i comportarà canvis en la planificació docent i en la planificació acadèmica, i també canvis estructurals. Es tracta d'un projecte estratègic en l'àmbit educatiu que, per tant, requereix d'un procés de disseny ben articulats, amb contribucions d'experts, participatiu i deliberatiu.

El model ha de definir quin tipus d'aprenentatge volem promoure i quines condicions s'han de donar per fer-ho possible, quina tipologia d'estudis volem oferir, identificar els elements constitutius dels plans d'estudis i les metodologies docents més adients, així com el suport necessari per implementar-lo, utilitzar-lo i millorar-lo, en un procés continu de revisió.

Per dur a terme aquest procés no partim de zero. A la fase inicial en què es justificava la necessitat del projecte, recollida en el document "Model UdG XXI" (presentat en el Claustre 1/2023, de 8 de juny), la següent una segona en la qual es va encarregar a un grup de treball compost per 7 persones de l'equip de govern identificar, en primer lloc, quins reptes calia afrontar per impulsar el projecte i, en segon lloc, traçar l'estratègia que ens hauria de permetre assolir-lo.

Aquest grup, reunit periòdicament fins al febrer del 2022, ha establert tres grans reptes:

- *Repte 1, "Nova Societat"*: fa referència als canvis socials als quals la universitat en general ha de donar resposta.
- *Repte 2, "Nou model educatiu"*: la definició del model educatiu de la UdG estarà guiat per les respostes que donem al primer repte, però representa en si mateix un repte important sobre el qual cal aprofundir.
- *Repte 3, "Governança"*: un canvi d'aquesta volada requerirà una estructura administrativa i de governança que faci possible portar a la pràctica el model educatiu.

Un cop identificats els reptes, el grup impulsor va passar a treballar en les línies estratègiques. Aquestes línies proposen els tipus d'accions que caldrà dur a terme de manera organitzada per

donar resposta als reptes identificats i constitueixen una guia per a tot el treball que caldrà fer durant els propers mesos i anys. Es tracta d'un full de ruta que, volgudament, deixa molt de marge d'actuació perquè en el procés posterior es vagin prenent les decisions que convingui.

El 8 de juny del 2023 es va presentar al Claustre de la Universitat de Girona el projecte UdG XXI, es va fer un resum de la feina realitzada fins aquell moment i es van enunciar els passos que s'havien de seguir d'aleshores endavant per a l'elaboració del model. S'inicià un procés participatiu amb la creació de tres grups de treball integrats per representants de tota la comunitat universitària, un per cada un dels tres reptes identificats pel grup impulsor. En paral·lel, es va crear un quart grup per analitzar la relació amb el territori, promovent la implicació de la societat amb una enquesta a ocupadors, i la participació d'experts. Aquest ha estat un procés que ha implicat la feina de prop d'un centenar de persones, entre PDI, PTGAS i estudiantat.

En aquest document identifiquem quins són els eixos estratègics del model, i dins d'aquests, quines són les línies d'acció a realitzar. És una proposta resultant de la feina feta fins ara i té l'autoria del grup impulsor. És el resultat de la seva visió després de cosir i descosir el document inicial una i mil vegades, enriquit amb les aportacions dels grups de treball. És una proposta que estructura, relaciona i prioritza un conjunt determinat d'accions, així com l'estratègia per activar-les com a palanques del canvi. Alhora, és un intent de simplificar l'espectre conceptual de les accions, d'equilibrar-ne el seu pes i el recorregut i, fonamentalment, fer visible la seva potencialitat a l'hora de vincular-se de forma coordinada amb altres accions en l'assoliment d'un objectiu comú.

Hem de dir que aquest document no recull totes les aportacions sorgides en les nombroses reunions de treball. Les accions desestimades ho estan només provisionalment.

D'una manera figurada, es tracta, d'una banda, d'identificar l'esquelet i els òrgans vitals del model i, d'una altra, de trobar-ne l'ànima, allò que fa que la proposta de la UdG sigui singular i la faci diferent respecte a altres institucions semblants a la nostra. Trobar l'ànima de la Universitat de Girona és la gran aventura que us convidem a iniciar avui. I ho farem entre tots i totes, estudiantat, PDI i PTGAS, per la qual cosa és molt important la participació i implicació de tothom.

Eixos estratègics

1. Definició del mapa competencial de l'estudiantat de la Universitat de Girona

S'han de definir les competències que tot l'estudiantat ha d'assolir al llarg de la seva formació a la Universitat de Girona. Sabem que el nostre estudiantat és divers i no ha tingut les mateixes oportunitats i experiències fins arribar a la universitat. Per això mateix, no estem parlant d'imaginar-nos un estudiant estàndard o ideal que assoleixi un conjunt de competències de forma homogènia. D'una banda, perquè no ho volem però, per sobre de tot, perquè no és possible tal com entenem avui en dia com es construeix el coneixement. Per aquesta raó és molt important que la Universitat pugui garantir l'accés de tot el seu estudiantat a situacions i contextos que li donin l'oportunitat de participar-hi i desenvolupar les competències que entre tots determinem que són crucials.

La clau està més a garantir oportunitats que no pas a identificar una llista exhaustiva i interminable de competències. És una obvietat que l'estudiantat ha de sortir de la universitat sabent expressar-se correctament de forma oral i escrita, comprendre el que llegeix, ser competent en una tercera llengua, entendre una anàlisi descriptiva, etc. Són competències instrumentals i només faltaria que no les treballéssim a l'acadèmia. L'estudiantat les assolirà si ho planifiquem i ho fem bé. Només hem de tenir present que cadascú de nosaltres som una peça clau del conjunt i no oblidar que un pla d'estudis és més que la suma de totes les seves assignatures.

El pensament crític, la responsabilitat social, la sensibilitat pel medi ambient, el treball en equip, la construcció d'una societat inclusiva, la superació dels límits invisibles que la societat patriarcal imposa són competències que s'aprenen i es desenvolupen si tenim l'oportunitat de fer-ho de forma acompanyada.

El món en què vivim augmenta en complexitat, i les competències de les quals estem parlant només es poden desenvolupar de forma personalitzada a partir d'experiències vitals també complexes. Els plans d'acció han d'establir criteris per definir el mapa competencial de la UdG tenint en compte l'especificitat de cada àmbit i la seva revisió periòdica.

Aquest eix s'inicia amb les següents línies d'acció:

- 1.1 Els centres docents hauran de revisar les competències instrumentals, les competències "toves" i les competències transversals (del segle XXI) per garantir el seu assoliment (prioritats, temporalitat,...).
- 1.2 La Universitat ha de garantir que l'estudiantat hagi pogut participar com a mínim, abans de la finalització dels seus estudis, en una experiència d'internacionalització.
- 1.3 La Universitat ha de garantir que l'estudiantat hagi pogut participar com a mínim, abans de la finalització dels seus estudis, en una experiència solidària que impliqui voluntariat.
- 1.4 La Universitat ha de fomentar les pràctiques externes curriculars (en empreses, fundacions, entitats públiques...) a tots els estudis.

1.5 La Universitat ha d'abordar la qüestió lingüística mitjançant la definició de polítiques clares sobre quines llengües s'utilitzen en els diferents contextos acadèmics i quins són els nivells de competència lingüística requerits per a la graduació. Això ha de fer-se tenint en compte la diversitat lingüística i cultural de la Universitat i el seu entorn.

2. **Restituir en el centre de l'activitat docent el coneixement i promoure un aprenentatge profund, rigorós i durador**

En els últims anys hem desplaçat el pes del coneixement en l'activitat docent en pro de les anomenades noves metodologies, probablement per una interpretació equivocada del que significa el paper actiu de l'estudiantat en les activitats d'ensenyament i aprenentatge. Aprendre és quelcom més que un escenari atractiu o dotat de tecnologia puntera. Aprendre és un acte que requereix esforç i energia, i no ha de ser necessàriament agradable o lúdic. Aprendre no és fàcil, moltes vegades, ni tampoc s'aprèn només el que és fàcil. Aprendre requereix un temps vital que no es pot escurçar ni estalviar.

Hem de recuperar el paper que juguen els continguts, els sabers, en l'activitat docent i en la nostra activitat vital. És la unitat bàsica en la qual es fonamenta l'activitat d'ensenyament i aprenentatge, les competències, les habilitats i els valors. El coneixement és la base de les competències, que són les capacitats que els alumnes necessiten per actuar eficaçment en situacions diverses, complexes i imprevisibles. Sense coneixements, les competències esdevenen buides o superficials i no permeten a l'estudiantat comprendre, analitzar, crear o transformar la realitat. I també és un dret de tot l'estudiantat, que ha de tenir accés a una cultura comuna i a uns sabers rellevants per a la seva formació integral i el seu creixement personal.

Cal recuperar el temps que es dedica i que necessita l'aprenentatge. Hem de deixar que passi el temps necessari perquè el nostre estudiantat tingui, en temps real i no accelerat, l'oportunitat d'aprendre. Avui sabem que això no ho aconseguim programant activitats concatenades, i entretingudes si pot ser, per tal que no sentin que perden el temps. Aprendre tampoc no consisteix a superar avaluacions constants de continguts ni a saber com accedir a molta informació. Consisteix a triangular aquesta informació, contrastar-la amb els altres, escoltar, reflexionar: només així aconseguim transformar-la en coneixement, introduint matisos, valorant diferents perspectives, donant rellevància al context com a escenari necessari en la nostra interpretació de la realitat.

Aquest eix s'inicia amb les següents línies d'acció:

- 2.1. Elaboració del document que estableixi els criteris metodològics i orientacions psicopedagògiques que han de recollir tots els estudis de la Universitat de Girona. El document ha de ser aprovat pel Consell de Govern i ha de ser d'aplicació a tots els nous estudis i, en la primera finestra d'oportunitat que s'obri, a tots els estudis actuals.

- 2.2. Acord de gran abast en metodologies docents i avaluació. Establir acords amplis i consensuats entre el professorat sobre les metodologies docents i els criteris d'avaluació per garantir una experiència d'aprenentatge coherent i de qualitat. Reflexionar i prendre decisions sobre la "resignificació" de la presencialitat a les aules i optimitzar els plantejaments metodològics híbrids i els recursos educatius oberts.
- 2.3. Prioritzar assignatures anuals i, en general, evitar la fragmentació excessiva i innecessària del coneixement. Promoure assignatures anuals en els plans d'estudi, que permetin un aprenentatge continuat més pausat i profund, i donin al professorat la possibilitat de connectar més amb el seu estudiantat i conèixer-lo millor.
- 2.4. Racionalització horària. Promoure un calendari acadèmic i horaris coherents amb les condicions que afavoreixen l'aprenentatge profund que es vol promoure i que permetin alhora la conciliació entre l'oferta formativa dels centres docents, per l'ús compartit de les aules i els laboratoris, i la programació de plans d'estudis conjunts (dobles titulacions).
- 2.5. Actualització del pla pluriennal de formació del PDI alineat amb els punts 2.1 i 2.2
- 2.6. Revisió de la normativa d'avaluació d'acord amb els punts 2.1 i 2.2.

3. **Promoure el paper actiu de l'estudiant en l'aprenentatge**

Les noves metodologies coincideixen totes en la reivindicació d'un paper més actiu per part de l'estudiantat i en la definició del paper del professorat com a guia i conductor dels processos d'ensenyament i aprenentatge i com a transmissor del seu coneixement. Aquesta nova relació entre els agents implicats combina l'atreviment i l'energia del qui aprèn, de qui s'acosta al coneixement sense apriorismes, amb la maduresa, la solidesa i l'expertesa del qui ensenya. Tots dos aprenent, tots dos atrevint-se a pensar junts i, en el centre de tot, el coneixement. Això és també la suma d'intel·ligències, l'oferiment obert a pensar plegats.

Però per tal que es doni aquesta nova forma de relació entre professorat i estudiantat, acceptar i compartir que la construcció de les noves zones potencials d'aprenentatge són responsabilitat compartida, els uns amb la responsabilitat d'ensenyar i els altres amb la responsabilitat d'aprendre, cal que definim unes noves regles de joc. La cessió del control i les decisions sobre l'aprenentatge pel que fa al professor ha d'anar de la mà de l'acceptació d'una major responsabilitat de l'estudiant sobre el seu aprenentatge. L'estudiant, en aquest nou context, per poder prendre decisions sobre el seu propi aprenentatge ha de ser conscient del coneixement que té i del que li cal saber per resoldre els reptes que es plantegi. És un procés íntim, personal, honest; ningú més el pot fer per ell. En el si del que hem anomenat perspectiva constructivista de l'ensenyament i aprenentatge, l'avaluació esdevé una eina útil per millorar, un instrument que estableix una dialèctica entre el professor i l'estudiant, que regula el procés mateix d'aprenentatge.

Aquest eix s'inicia amb les següents línies d'acció:

- 3.1. Potenciar metodologies docents actives i participatives. Promoure l'ús de metodologies docents que involucrin l'estudiantat en el seu aprenentatge.
- 3.2. Fomentar la participació de l'estudiantat en el disseny i el funcionament dels estudis. Involucrar activament l'estudiantat en el procés de disseny i revisió dels programes acadèmics per assegurar que la seva veu i les seves necessitats siguin tingudes en compte. Si l'estudiantat té un paper actiu en el disseny dels seus estudis està més compromès i motivat, i l'aprenentatge és més significatiu.
- 3.3. Actualització del pla pluriennal de formació del PDI d'acord amb el punt 3.1.
- 3.4. Crear espais físics i virtuals que afavoreixin el paper actiu de l'estudiantat d'acord amb el que estableix en el punt 3.1.

4. Personalització de l'aprenentatge

Els propers anys esdevindrem una societat envellida, amb índexs de natalitat baixos i d'esperança de vida alts. En el millor dels casos, això comporta ampliar el nombre de persones que poden accedir a l'educació superior, però segur també que això també es traduirà en una diversitat important d'interessos i motivacions amb què la Universitat ha de saber empatitzar. La Universitat es trobarà amb estudiantat jove, amb coneixements molt diversos, que hi accedeix per primera vegada, i amb estudiantat adult que necessitarà formació continuada i actualització dels seus coneixements al llarg de la vida. Altrament, com a conseqüència precisament d'una major longevitat, hi haurà també estudiantat sènior amb interessos i motivacions probablement més lligats a l'oci i la cultura i, en molts casos, lluny de necessitats professionals que tenen altres perfils.

El cert és que el PDI ja fa temps que percep un canvi profund de l'estudiantat que té davant a les nostres aules. Probablement ara estem notant l'impacte de les retallades en el sistema educatiu, la qual cosa ha generat enormes desigualtats entre l'estudiantat, alguns amb dèficits importants en l'àmbit instrumental i de coneixements. Però també en l'aspecte actitudinal. Entre tots, hem acabat convertint l'estudiantat en client que, de la mateixa manera que passa a les etapes educatives anteriors, resta més preocupat per aprovar que per aprendre i, nosaltres, més centrats a satisfer-lo que demanar-li rigor i implicació.

Hem de tenir en compte les necessitats, els interessos i les habilitats individuals de l'estudiantat per proporcionar-li una experiència d'aprenentatge més significativa. S'han de promoure propostes integradores que afavoreixin la interacció entre l'estudiantat en el marc de l'aprenentatge al llarg de la vida. Aquest objectiu s'alinea amb el d'incentivar l'aprenentatge autònom, fomentant que l'estudiantat sigui responsable i es marqui els seus propis objectius en l'aprenentatge. La Universitat haurà de ser sensible a aquestes demandes i reaccionar-hi flexibilitzant la seva oferta i obrint camins amb múltiples cruïlles, no només perquè tindrem estudiantat que ens arribarà sense tenir clar què vol fer, sinó perquè tindrà necessitats diverses i canviants al llarg de la seva vida. La intel·ligència artificial (IA) jugarà un

paper molt important en la gestió de l'aprenentatge de l'estudiantat, adaptant programes a les seves necessitats individuals o proporcionant retroalimentació personalitzada i, al professorat, facilitant-li indicadors sobre el rendiment acadèmic del seu estudiantat que el permeti anticipar-se i preveure ajudes contingents que evitin abandonaments innecessaris.

Les línies d'acció que es proposen són:

- 4.1. Pla d'Acció Tutorial (PAT) institucional. És prioritari desenvolupar un PAT institucional, universitari en col·laboració amb els centres docents, que permeti el seguiment de l'estudiantat des que accedeix a l'estudi fins que l'acaba. Aquest PAT ha d'anar de la mà de sistemes de tutorització intel·ligents (IA).
- 4.2. Grau obert: promoure un programa formatiu adreçat a l'estudiantat interessat en múltiples disciplines, amb una formació transdisciplinària, que li permeti incorporar-se posteriorment a diferents graus terminals.
- 4.3. Plans d'estudi flexibles. Elaboració d'un document amb propostes i directrius per avançar en una planificació dels graus més bàsica, integrada i flexible en tots aquells aspectes que en constitueixen l'estructura.
- 4.4. Formació continuada. Promoure unitats formatives acreditables com a microcredencials i amb encaixos clars amb certificacions superiors i amb els graus i màsters actuals.
- 4.5. Desenvolupar criteris clars que permetin el reconeixement automàtic de l'experiència laboral prèvia de les persones amb necessitats d'actualització dels seus coneixements o de canvi vital i professional.
- 4.6. Crear una xarxa entre els centres docents i la Fundació UdG Innovació i Formació que ofereixi un ampli ventall de formació, amb mecanismes automàtics de reconeixement.

5. **Organització i planificació acadèmica per a un món divers i complex.**

És una obvietat que el món està experimentant un augment significatiu en la complexitat i la diversitat dels seus problemes i desafiaments. A mesura que la tecnologia avança i les nostres societats es globalitzen, es fan més evidents les connexions i les interdependències entre àmbits diversos com la política, l'economia, la ciència, la societat i la cultura. Això fa que sigui cada vegada més important abordar els problemes i les qüestions transcendents de manera interdisciplinària i amb una perspectiva global.

Molts dels problemes actuals, com ara el canvi climàtic, les desigualtats socials, les amenaces a la salut global o les qüestions ètiques i morals derivades de les disruptcions tecnològiques com ara la generalització de l'ús de les xarxes socials, la IA, la manipulació genètica, etc., requereixen una comprensió més àmplia que no es pot aconseguir mitjançant una única disciplina. Per posar un exemple recent, la ciència, la tecnologia, l'humanisme, l'economia i el dret, han estat i són algunes de les perspectives necessàries en l'abordatge de la crisi sanitària global provocada per la covid-19. Abordar aquests problemes amb èxit sovint implica col·laborar amb experts de diferents camps (en la recerca ja és un fet habitual). Aquesta

constatació expressa, d'una banda, la necessitat de fer més flexibles i oberts estructuralment els plans d'estudi dels nostres graus, incorporant-hi plantejaments metodològics amb abordatges interdisciplinaris i transdisciplinaris i, d'una altra, l'establiment d'aliances i sinergies entre els centres docents i entre els centres docents i les institucions i entitats del territori.

Aquest eix s'inicia amb les següents línies d'acció:

- 5.1. Elaboració del document de criteris per a la programació de nous estudis i la desprogramació d'altres en el marc dels eixos estratègics que defineixen el model UdG XXI.
- 5.2. Equips docents. Promoure la col·laboració entre professorat de diferents assignatures, titulacions i centres docents, i fomentar la creació d'equips docents multidisciplinaris, dinàmics i transversals que promoguin l'aprenentatge integral de l'estudiantat.
- 5.3. Elaboració d'un document que estudiï i proposi les accions estructurals, acadèmiques i estatutàries que han de permetre a la Universitat de Girona assolir l'objectiu de fer possible una major transversalitat i interdisciplinarietat dels seus estudis, així com afavorir a l'estudiantat el seguiment d'un itinerari personalitzat i coherent amb les seves metes acadèmiques i professionals.
- 5.4. Assignatures transversals i complementàries. Promoure matèries d'altres àmbits diferents del propi de l'estudi per a una formació més global i completa. Dissenyar plans d'estudis que permetin complementar la formació amb assignatures transversals i d'altres àmbits, que garanteixin la formació integral i competencial del model, i fent que hi tinguin cabuda activitats que potencialment poden ser vitals per al creixement personal de l'estudiantat però que no encaixin estrictament amb directrius acadèmiques.
- 5.5. Assignatures de síntesi (curs o cicle). Incorporar espais o assignatures en els graus l'objectiu dels quals sigui treballar, aclarir, sintetitzar i integrar, conjuntament entre l'estudiantat i l'equip docent (professorat que hagin tingut) els continguts tractats durant el curs (es podria pensar en casos, exemples, problemes, reptes, etc.) que servissin per a aquesta finalitat).
- 5.6. Pràctiques, TFG i TFM. Fomentar la realització de treballs finals de grau i pràcticums que es relacionin amb les necessitats socials i del mercat laboral i que permetin a l'estudiantat aplicar els seus coneixements en situacions reals. Promoure TFG interdisciplinaris i grupals, potenciar treballs de casos reals i connectats amb el món, amb una càrrega de crèdits proporcional a aquest objectiu. Fomentar unitats formatives que integrin coneixement i aplicació.
- 5.7. Fomentar la col·laboració entre centres docents, facultats i escola, i departaments per desenvolupar programes formatius, que promoguin la col·laboració interdisciplinària entre assignatures i la compartició de recursos.

- 5.8. Promoure graus duals. Establir col·laboracions amb empreses i altres institucions per a oferir programes de grau dual que combinin la formació acadèmica amb l'experiència laboral.

6. Vida universitària.

La Universitat, a banda d'oferir l'oportunitat d'adquirir continguts i habilitats, ha d'oferir l'oportunitat de créixer en humanitat, en saviesa. I la saviesa, com l'aprenentatge, té un temps vital, un temps humà. La seva adquisició no es pot accelerar ni fer telemàticament. El temps humà requereix presencialitat, experiència compartida, experiència interpretada, suma de perspectives.

El pla estratègic UdG2030: la suma d'intel·ligències, clava les seves arrels justament en aquesta proposta. Planteja fer de la docència una invitació a pensar plegats, docents i estudiantat, a fer de les aules espais connectats amb el món i amb tot tipus de bases de dades però, sobretot, oberts a l'exercici honest de pensar junts, determinats a confrontar coneixements, interpretacions i opinions en un entorn regulat socialment. Cal pensar en una universitat oberta, com a ecosistema d'aprenentatge integrat (centres docents, ciutat, serveis, cultura...) que inclou el disseny universal (equitatiu, flexible, simple i intuïtiu) en tots els processos de la vida universitària, promovent una visió integral de la universitat de manera que tota la comunitat universitària sigui conscient i participi en les millores i desenvolupaments que es duen a terme.

Aquest eix s'inicia amb les següents línies d'acció:

- 6.1. Desenvolupament comunitari. Fomentar una cultura de pertinença i comunitat a la Universitat mitjançant programes, esdeveniments i activitats extracurriculars que promoguin les relacions entre estudiantat, professorat i personal tècnic de gestió, administració i serveis.
- 6.2. Espais compartits i integradors. Desenvolupar espais físics i virtuals que afavoreixin la interacció social, el treball i el lleure, on estudiantat i professors puguin reunir-se per a sessions de treball col·laboratiu, seminaris, conferències i altres activitats acadèmiques. Espais polivalents, equipats, flexibles i tecnificats.
- 6.3. Desenvolupament d'una oferta àmplia d'activitats culturals. Activitats que afavoreixin l'accés a la cultura, la interacció social, el creixement personal com els clubs de lectura, currículums lectors.
- 6.4. Adequació dels espais. Pla d'adequació i compartició progressiva d'infraestructures i espais, amb un mobiliari facilitador per a la introducció de les noves metodologies i formes d'aprendre.
- 6.5. Mobilitat i interconnexió. Promoure i afavorir la interconnexió entre campus, d'una banda millorant horaris per facilitar l'intercanvi i la compartició d'activitats formatives intercentres, i de l'altra vetllant per una connexió eficient entre campus per facilitar la transversalitat entre estudis, i la col·laboració de PDI i PTGAS de centres diferents.
- 6.6. Fomentar oportunitats d'aprenentatge pràctic i experimental, vinculades amb el territori i els reptes de la societat, com ara pràctiques professionals, servei comunitari

i programes d'estudi a l'estranger i TFG/TFM vinculats amb el territori. Establir els mecanismes per buscar i gestionar demandes que interpel·lin la implicació de la Universitat en accions socials i comunitàries que contribueixin al desenvolupament de la regió i al benestar general (Aprenentatge per Servei).

- 6.7. Fomentar la participació. Crear espais i plataformes per a la participació activa de l'estudiantat en la presa de decisions acadèmiques i en la gestió de la vida universitària. Promoure i millorar la participació i representació als òrgans de govern. Assegurar la representativitat de tots els col·lectius per a la democràcia i robustesa de les decisions.
- 6.8. Creació d'espais compartits de treball i recerca amb les institucions, entitats i empreses. Creació d'espais d'innovació i cotreball o ateneus de fabricació que fomentin la col·laboració entre estudiantat, investigadors, emprenedors i professionals de la comunitat i el territori.

Aquest pla UdG XXI ha d'anar acompanyat, perquè tingui èxit, d'accions de millora en la gestió acadèmica, de recursos i d'eines, i de canvis de governança per una banda, i, per l'altra, s'ha de fonamentar en l'expertesa dels professionals que la porten a terme. Identifiquem cinc àmbits clau d'accions per optimitzar l'eficiència i la qualitat de l'educació universitària.

1. Millora de la gestió acadèmica i universitària: A través de la revisió i simplificació de procediments, així com amb la implementació de l'administració electrònica i sistemes automatitzats de recollida d'informació es busca millorar la transparència i l'eficiència del sistema educatiu.
2. Aplicacions de gestió acadèmica: La creació d'aplicacions fàcils d'utilitzar i accessibles per a estudiantat, professors i personal tècnic, administratiu i de gestió i serveis facilitarà la inscripció, el seguiment acadèmic i la tutorització, la gestió de qualificacions i altres tasques administratives. Un enfocament especial s'hauria de posar en el desenvolupament d'una aplicació per gestionar el pla docent, amb els horaris de classe i d'espais docents i el seguiment dels TFG/TFM.
3. Sistemes automàtics de recollida i presentació d'informació: La implementació de sistemes automatitzats permetrà avaluar i millorar els programes acadèmics mitjançant indicadors de rendiment, enquestes en línia i seguiment de l'estudiantat per part seva i dels responsables acadèmics i administratius.
4. Optimització de recursos: La possibilitat de comptar amb aules versàtils que es puguin adaptar a diferents metodologies, la reorganització d'espais i recursos i la seva compartició, la transformació en espais oberts dels espais de PDI i del PTGAS per la seva disminució presencial en els edificis i la millora de serveis transversals per a poder aplicar noves metodologies de formació i aprenentatge són passos claus per utilitzar els recursos de manera més eficient.
5. Potenciació de l'expertesa professional: Disposar d'un pla de dedicació acadèmica per a fer un retiment de comptes i avaluar la qualitat de la feina feta dels docents i un pla de millora professional del PTGAS amb una tecnificació de la plantilla. Nous aplicatius i

l'automatització de processos en format electrònic poden crear un entorn professional més eficient i de qualitat. Això ha d'anar acompanyat de la formació corresponent i del reconeixement de la tasca de gestió i docent. Aquesta expertesa s'ha de mantenir amb una bona planificació del relleu generacional.

Amb aquestes accions en aquests cinc àmbits es busca una millora significativa de la gestió acadèmica i universitària, l'optimització i adequació de recursos i la potenciació i manteniment de l'expertesa professional a la Universitat de Girona.

Amb l'aprovació d'aquest document, el Claustre insta a l'equip de govern a desplegar aquest model i elaborar els acords de Consell de Govern necessaris per a la seva implementació. La comissió delegada de docència i estudiants en farà el seguiment.